

P. ABAT JOSEP M. SOLER
21-02-2008

Homilia del P. Abat de Montserrat
Festa de la Llum (Manresa)

Dt 4, 32-34.39-40; Rm 8, 14-17; Mt 28, 16-20

Sr. Vicari General, P. Provincial, Sr. Rector del Carme, Preveres concelebrants

Sr. Alcalde, Regidors,

Autoritats

Associació “Misteriosa Llum”

Membres del “Projecte Mosaic”, administradors de les festes d’enguany

Estimats germans i germanes en Crist:

Recorre totes les èpoques que t’han precedit. Aquestes paraules que hem escoltat a la primera lectura, posades en boca de Moisès, introduïen la proclamació de la fe del poble de la primera aliança, de l’Israel bíblic, en el Déu únic. Aquesta fe està arrelada en la meditació de la història del poble. Hi descobreixen la presència activa de Déu que actua a favor de les persones.

Aquest Déu, doncs, no és pas un Déu llunyà. Ni un Déu contrari a les persones. Ni indiferent al que vivim els éssers humans. Per això es fa present en la història. És un Déu que estima, més que el més tendre del pares, ho afirmava sant Pau a la segona lectura. I aquest Déu que va actuar a favor del seu poble a l’època de l’Antic Testament, és el Déu que se’ns fa present d’una manera eminent i única en Jesús; ell, tal com ens ha dir a l’evangeli que acabem d’escoltar, és amb nosaltres *cada dia fins a la fi del món*. Jesús és l’Emmanuel, el Déu amb nosaltres, que això vol dir aquest nom. Déu és amb nosaltres i ens vol fer tant seus que ens vol *fills* i suscita en el més íntim de nosaltres el desig de *cridar*: “*Abba, Pare!*”, igual com pregava Jesús. Això, però, no ens desconnecta de la realitat amb tots els seus aspectes tan complexos; ben al contrari, ens hi insereix encara més. El cristià sap que viu en Déu –*amagat amb el Crist*, com diu el Nou Testament (Col 3, 3)–; i també sap que viu immers en la història humana, en la qual descobreix l’actuació de Déu. Fins en els moments obscurs i dolorosos, com el de la creu de Jesús.

En la Festa de la Misteriosa llum, tots els qui participem amb fe d’aquesta celebració i tot els catòlics manresans, som invitats a posar en pràctica l’exhortació que hem sentit: *recorre totes les èpoques que t’han precedit*. Manresa, *recorda sempre en el teu cor*, com Déu, *amb senyals i prodigis*, et va alliberar de l’opressió a què havies estat sotmesa i t’ha anat

ajudant a ser una ciutat dinàmica i vigorosa. Avui, recordant els favors passats, en fem festa i en donem gràcies. I alhora, tot reconeixent que són fruit de l'amor de Déu, ens sentim empesos a correspondre-hi encara més, conscients que com més hi corresponguem més trobarem la joia i la pau, tal com ens deia també la paraula bíblica que hem escoltat.

Els cristians procurem viure la nostra fe en el Déu que és Amor entranyable. Tanmateix, també hem de donar respostes a les preguntes sobre la fe que ens planteja la nostra intel·ligència o als interrogants que ens posen els qui no la comparteixen. I, així com l'evangeli ens deia que *alguns dubtaren* davant Jesús ressuscitat, també comprenem que la nostra fe no sigui fàcil per a d'altres; perquè la fe no és una cosa òbvia, tot i que és raonable i dóna coherència a les grans preguntes humanes. Amb els qui dubten o no creuen, però, ens podem trobar –i ens hem de trobar!– en la construcció d'una societat més justa, més respectuosa de la dignitat i dels drets de cada persona; en la construcció d'una societat fonamentada en els principis democràtics.

El fet que la vostra Festa de la Llum estigui centrada en el Déu Trinitat, ens porta, als cristians, a veure l'amor entre les tres persones divines –Pare, Fill i Esperit Sant– com al model ideal que ha de tenir tota relació entre persones; hem de procurar reproduir, doncs, l'amor compartit en el si de la Santa Trinitat tant en la vida familiar com en la vida social i ciutadana.

Igual que en aquest model diví, la família neix del “sí” responsable i definitiu d'uns esposos i del “si” conscient dels fills que van arribant. Aquest “sí” suposa una acceptació i un acolliment fonamentals, i és a la base d'una relació que ha d'estar fonamentada en l'amor entre els germans i germanes que van arribant a la família. Efectivament, en una vida familiar sana, es procura donar a cadascú el que necessita i es viu el servei per amor envers els més febles pel fet de ser petits, ancians o malalts. En la vida familiar fonamentada en l'amor, s'experimenta l'ajuda mútua en les necessitats de la vida, la disponibilitat a acollir l'altre, a dialogar-hi, i si cal a perdonar-lo, a reconciliar-se, a tornar a començar(cf. Benet XVI, Missatge per la Jornada Mundial de la Pau 2008). La família que procura viure així és un reflex de l'amor del Déu que és Trinitat.

Aquests valors pels quals es regeix la comunitat familiar, han de servir d'inspiració per la convivència entre els ciutadans, tant a nivell local com nacional o per a la mateixa comunitat dels pobles que formem la família humana. La nostra convivència ha d'estar fonamentada en l'acceptació i en l'acolliment. Perquè no podem viure pas els uns al costat dels altres sense relacionar-nos, sense sentir-nos tots responsables del bé comú a partir dels valors espirituals i ètics bàsics que han fonamentat la nostra cultura. Estem fent un camí com a germans i germanes en humanitat, i a tots ens afecta el futur de la societat i el futur del planeta. Per això és

essencial que cadascú es comprometi a viure amb responsabilitat envers els altres, amb un comportament cívic que col·labori al bé de tots, i que faci que a ningú no manqui el necessari per a una vida digna. Per això, cal establir unes relacions sinceres entre les persones i els pobles de manera que permetin de trobar formes que facin possible una distribució més equitativa de la riquesa. I així l'economia respongui veritablement a les exigències del bé comú (cf. *ibídem*).

Una manera concreta de la responsabilitat i de la sol·licitud que hem de tenir envers els altres, particularment envers els qui tenen algun tipus de limitació o de minusvalia, és el Projecte Mosaic, iniciat aquí a Manresa per tal d'ajudar i d'integrar les persones que pateixen malalties mentals o addiccions i per fer prendre consciència a la ciutadania dels diversos aspectes que hi ha al voltant d'aquestes situacions de malaltia. Hem d'admirar i d'ajudar els qui ho promouen i ho porten: els GG. de Sant Joan de Déu, les Dominiques de Santa Clara, els metges i el personal d'Altahia i l'Ajuntament altres persones i entitats que hi col·laboren. El fet que els responsables d'aquest Projecte siguin els Administradors de la Festa d'enguany parla de la sensibilitat que hi ha per part de l'Associació Misteriosa Llum envers aquest problema i de la importància que hi dóna al ciutat a través d'aquestes institucions. El Projecte Mosaic és un honor per a Manresa. I aquestes festes de la Misteriosa Llum són un bon moment perquè tothom esdevingui més conscient de les activitats que fa i de les necessitats amb què es troben. Des de Montserrat, el lloc d'on, segons les cròniques, el matí del 21 de febrer del 1345, de provingué la llum que portà l'alliberament a Manresa i li obrí el camí d'una nova prosperitat, admirem i encoratgem aquest Projecte Mosaic. I el portem a la pregària perquè pugueu continuar el treball amb una força renovada.

Quan celebrem l'Eucaristia, el Déu Trinitat i la història humana es troben. Déu es troba ara amb el que portem al cor els qui som aquí i amb els anhels de tots els manresans, particularment els qui són més objecte de la seva sol·licitud: els pobres, els marginats, els malalts, els qui sofreixen per qualsevol causa. Déu vol, a més, que nosaltres ens comprometrem a favor d'ells. Ens ho demana ara que en la celebració de l'Eucaristia fa novament present la seva aliança amb nosaltres.

21 febrer 2008